

2.2.2. L'alumnat amb TEA segons l'estil cognitiu

Goldberg (2002), afirma que l'escorça prefrontal sustenta la capacitat per a reconèixer un objecte o problema nou, així com per a reconèixer els patrons d'una determinada classe familiar d'objectes o problemes, la qual cosa és fonamental per a accedir a les experiències prèvies acumulades i poder, en conseqüència, afrontar les noves situacions. Aquesta capacitat de reconeixement es converteix, per tant, en el principal mecanisme de resolució de problemes i de presa de decisions. Aquest procés es relaciona al seu torn, amb diferents estils cognitius, que incideixen en l'esmentat procés de reconeixement de patrons, i s'associa a l'escorça prefrontal esquerra o dreta, segons continue dependent o no del context.

L'estil cognitiu es converteix en un element important del procés d'execució cognitiva. A més permet explicar que les alteracions que puguen trobar-s'hi, passen a ser considerades prototípiques d'una lesió o dèficit funcional de tipus frontal, en el qual es localitzen (Muñoz-Céspedes i al., 2004).

Aquest dèficit funcional de reconeixement de patrons implica:

- a) Dificultat per a centrar-se en una tasca i finalitzar-la si no n'hi ha un control extern estructurat.
- b) Presència d'un comportament rígid, perseverant, amb conductes estereotipades.
- c) Dificultats en l'establiment de nous repertoris de conducta.
- d) Falta de capacitat per a utilitzar estratègies operatives.
- e) Limitacions per a realitzar activitats creatives.
- f) I al contrari, presentar inflexibilitat cognitiva.

A aquestes implicacions, Tirapu i al. (2012) afegeixen:

- g) Absència d'estratègies de memòria (semàntica).
- h) Dificultats per a organitzar temporalment els esdeveniments.
- i) Dificultats per a realitzar tasques que requereixen abstracció, formació de conceptes i categories.
- j) Dificultats per a inferir o deduir informació, i per a utilitzar la informació de forma flexible.
- k) Dificultats per a realitzar canvis de comportament, i per a respondre a situacions noves.
- l) Dificultats per a dirigir la pròpia conducta orientada a metes.

Comprendre l'estil d'aprenentatge específic de l'alumnat amb TEA és una bona manera d'aprofundir en el seu coneixement per a adoptar mesures educatives adequades a dit estil. **Ser conscients de la seua forma d'aprendre permetrà crear entorns i situacions d'ensenyament en què s'aprofiten les seues competències i es reduïsquen els efectes negatius dels seus dèficits més significatius.** L'estil d'aprenentatge d'aquest alumnat es defineix segons les següents característiques:

1. Funcions executives.
2. Memòria.
3. Atenció.
4. Regulació emocional.
5. Pensament visual.
6. Pensament concret.
7. Pensament centrat en els detalls.
8. Construcció del concepte.
9. Destreses motrius.
10. Motivació.

